

عنوان مقاله:

گوشه نشینان آسمانی

محل انتشار:

مجله گفتمان اندیشه، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مصطفی امیری - طلبه مقطع کارشناسی مرکز علمی تربیتی المصطفی واحد آشتیان

خلاصه مقاله:

اعتکاف یعنی گوشه نشینی که برای رضایت خداوند متعال صورت می گیرد. اعتکاف در سیره انبیاء، معصومین و اولیاء الله بسیار پسندیده و شایسته است که سفارش فراوانی به آن شده است و زمان خاصی برای این کار وجود ندارد اما در ایامی خاص می باشد که دارای اجر بیشتری است و اعمال خاصی دارد که مهمترین آنها روزهداری می باشد. اعتکاف بستر مناسب اندیشه، تفکر و خردورزی است. اعتکاف توفقی ناآگاهانه در مسجد نیست، درنگ و مکث کردن و «حبس خویشتن» در مسجد، بدون عشق به عبادت و قصد قربت نیست. اعتکاف از جمله عبادت های مستحب است که در آن، فرد برای مدت مشخص (دست کم سه روز) در مسجد می ماند و روزه می گیرد. ارکان این عبادت، اقامت در مسجد و روزه می باشد و اعتکاف زمان مخصوصی نیز ندارد. این عمل به لحاظ فلسفی آثار فردی و اجتماعی کثیری دارد که یکی از تاثیرات آن، سوق دادن جامعه اسلامی به سوی کمال است. اعتکاف در ادبیات چنان رسا و گویا بیان شده است که این عمل را مرحله ای از سیر و سلوک الهی می شمارد.

کلمات کلیدی:

اعتکاف، معتکف، مسجد، سیر و سلوک عبادی، استغفار، تلاوت قرآن، ارتباط قلبی با خدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1467593>

